

Jubileul de 50 de ani

„GAZETEI TRANSILVANIEI”.

Deva, 1 Ianuarie 1888.

Mândri și entuziasmați de măreața sărbătoare a jubileului de o jumătate de secol al „Gazetei Transilvaniei”, venim și noi cu încredere a vă da meritatul tribut al recunoștinței noastre. Principiile neresturnabile ce le-ați profesat cu un continuu zel, cu admirabil devotament și cu deosebită abnegațiune, fiind și crezul nostru, dorim ca scopul, pentru care neobositul întemeietor și demni săi următori cincideci de ani au luptat, în cel mai apropiat timp să fi atins.

Înainte cu Dumnezeu!

Români din Deva.

Clușiu, 1 Ianuarie 1888.

Ne asociem horei jubilanților. Laude meritate fundatorului „Gazetei” George Barițu, demnului continuator Iacob Mureșanu, valoroșilor redactori actuali.

„Gazeta Transilvaniei” învingă luptându-se, înflorească ajungându-se triumfătoare alte jubilee!

Inteligența română clușiană.

Abrud, 1 Ianuarie 1888.

Impărtășim bucuria voastră. Inima noastră este între voi.

Trăiască Barițu, trăiască Mureșianu!

Filip, în numele Clubului.

Lăpușul unghureș, 31 Dec. 1887.

Cu ocaziunea jubileului de 50 ani al ziarului „Gazeta Transilvaniei”, subscrișii cu cel mai mare devotament vin ași exprima felicitările lor față cu întreprinderea acestă literară, care multă credință în trăinicia poporului român a redeșteptat și mult îndemn la lucrarea continuă pentru regenerarea noastră a contribuit. Indemnului a prins rădăcină. Dăe ceriul ca aceste rădăcină să crească în arbori seculari!

Augustin Popu avocat, Vasiliu Muste, Alesiu Latișu, Vasiliu Rebreanu, Alexandru Cozma, Vasiliu Latișu, Ioan Gherghel, Constantin Belu, Ignat Grigorescu, Vasiliu Rațu, Gavril Florianu, Stefan Belu, Petru Belu.

Câmpeni, 1 Ianuarie 1888.

Lupta „Gazetei Transilvaniei” sub egida Mureșianilor a demorțit și a adus la viață poporul român — o scimă, o simțim și luptându-vă aveți izbândă.

Demnule luptător, primesce la jubileul de 50 de ani ferbinta noastră recunoștință și asigurarea devotamentului nostru.

Gerașim Candrea, avocat.

Sinaia, 1 Ianuarie 1888.

Flamurei, care de o jumătate de secol indică direcțiunea navei naționale, urez tăria și vecinica viață.

Făgărășanu.

Năsăud, 1 Ianuarie 1888.

Totă suflarea românească de aici din cel mai curat ținut românesc vă salută și serbeză ziua de astăzi în spirit cu Brașovenii.

Să trăiți mulți ani fericiți, er „Gazeta Transilvaniei” câtă va trăi neamul românesc!

Capitan Tanco, Ioachim Purceille, Nicolau Anthon, Vintilă George.

Brăila, 1 Ianuarie 1888.

Salutăm cu iubire și frăție serbarea jubileului farului românâmului, al „Gazetei Transilvaniei”, și dicem cu întregul neam românesc:

Trăiască neobositul George Barițu, trăiască memoria marelui Iacob Mureșianu, să trăiesc și tu vrednicule Român!

Ath. Popescu, G. Avesalon, V. Sassu, M. Eremia, I. Perlea, I. Pană, I. Ganea, P. Bancotescu, C. Vasilescu, I. Barbu, I. Grigorescu, I. G. Pascu, V. Perșoiu, I. Mandroviceanu, D. Boantă, G. Eremia, P. Christescu, D. Panțu, B. Tîrca, C. Olteanu, A. Bunea, G. Bratu, D. Eremie, Cosma, Purcarea, N. Dragos, G. Moroianu, A. Iliescu, V. I. Perlea, I. G. Perlea, I. U. Șeitanu, N. Tîgoi, I. Triandafil, Corneliu Cioranu.

Budapesta, 1 Ianuarie 1888.

Vă felicităm pentru serbarea marelui eveniment literar. Vivat vrednicului ei întemeietor!

Soc. Petru Maior.

Sângeorgiul român, 1 Ianuarie 1888.

Gratulam și noi, ca totu Românul cu suflet bine simțitor, mamei „Gazeta” la jubileul ei de 50 ani.

Binecuvântată a fost ora, în care a răsărit pentru neamul românesc acestă lucifer, luminându-ne ca un sfelpu de foc în zile mai mult negre, decât senine, o jumătate de veci!

Ne închinăm cu respectă celor, care au ținut dela urdirea ei și țin astăzi aprinsă această făclă în mijlocul atător probe grele, ce ni-au apăsă și ne apasă!

Dorim ca și de aci încolo să ne lumineze și să ne țină strins legat pe lângă mărețul stindard național cu sublima devisă: „Dumnezeu și dreptul nostru!”

Silviu Sohorca preot, Ieremie Șorobetea învățător, Paul S. Rusu, Stefan Utaie învățător, Mateiu B. Brutaru, Mihail Domide învățător, Alexandru A. Epureanu, Constantin Economu, Vasiliu Popu operator, Maxim Halța.

Cehul Silvariei, 1 Ianuarie 1888.

Primiți și felicitările noastre la aniversarea jubileului de 50 de ani al mult preuitei foi „Gazeta Transilvaniei”.

Gorgiu Popu, Florian Cocianu, Demetriu Suciu.

Zelău, 28 Decembrie 1887.

Pre Stimate D-le Redactor! Primiți, vă rog, ofertul fiilor națiunei române din Zelău și giur căr, barem pe astă cale, doresc a participa la solemnitatea măreță și strălucită a existenței „Gazetei Transilvaniei” de 50 de ani. Urăm cu toții pre iubitei noastre „Gazete”, din inimă, viață îndelungată, existență seculară!

Titu Trifu, teol. abs.

Brașov 12 (24) Ianuarie 1888.

Amă dîșu într-unul din numerii trecuți, că Maghiarii ar face mult mai înțeleptesce, decât ar trebui a parte din zelul celu desvôltă în aplanarea destiunilor europene, pentru ca să delature nemulțumirea ce domnesce între poporele nemaghiare de sub guvernul lui Tisza.

Diarele guvernamentale negă

mortîșu existența acestei nemulțămiri, cu atătu mai francă o mărturisesc însă diarele opoziționale maghiare.

Așa numai de curendă ne dă o probă destul de drastică în privința acestă organul lui Apponyi „Pesti Naplo” într-un articol intitulat „panslavii noștri” și publicat în nr. 11 dela 11 Ianuarie a acestei foi.

După ce spune în introducere, că cei din Viena sperază a evita războiul cu Rusia, deore-ce nu se prea încredă în „ajutorul” Germaniei și după ce vorbește de măsurile de precauțiune luate de Austro-Ungaria, conțina astfel:

„Poporul nostru e neliniștit din cauza invasiunei ce ne amenință. Nu ne îndoiim că ostirea rusescă și-a ales patria noastră ca teatru de război. Ea va voi să năvălescă asupra-ne prin Galiția, Bucovina și Transilvania. Ni se plângă omenii, că în Transilvania și mai ales în Săcuime nu se ia nici o măsură militară pentru apărarea graniței noastre. Acolo la graniță poțe să între liberă orice ostire rusescă séu românească...”

„Și Transilvania este amenințată în cazul unui război estern și de pericolul unei răscole a poporului! De va năvăli în țera Rusulă ori Românulă, se vor repeta evenimentele din 1848. Trebuie să ne temem de acestă pentru că acum totul e liniștit, focul arde sub spuză.”

„Și nu numai în Transilvania poțe izbucni o răscolă a țeranilor, ci și în țera de sus slovacă. Elementele sunt tôte; din cauza mariei nemulțămiri asupra dărilor apăsătoare, din cauza neorânduielei administrației, din cauza intereselor corupte personale, din cauza procederii fără cruțare contra omenilor și a faptelor de cortesă ale partidei guvernului.”

„Unde este adunată multă materie esplosibilă, acolo uu e bine a te juca cu focul și ce foc ar fi mai primejdios ca războiul? Ați se supună masele, maioritatea cea mare se supune, ca indiferență timpită, autorității, der îndată ce va izbucni războiul, fiacare va fi iritat și cea mai neiușemnată causă poțe produce încurcături în ținuturi de acele, unde domni maghiari au scăpată séu unde sub povara datoriilor lor vëndu moșă după moșă, pe cari apoi le cumpără societățile de credit ale naționalităților precum și singuraticii...”

„În Transilvania sunt organizați Români, în țera de sus, în comitatele Turoțu, Arva, Lip-tova, Trencin și și mai departe snt organizați panslaviștii. Ei cunosc forte bine puterea lor și știu cine se ține de ei. Formele acestei organizații sunt: societățile de pompieri, de lectură, casele de păstrare, reuniunile de credit și a. der scopul politic este ascuns în aceste.”

După ce numita fôia arată mai departe că în Gômör, Zips, Șarôș și în celelalte comitate panslaviștii nu sunt organizați, der

se pot molipsi și ei de esemplul altor comitate și după ce atrage atențiunea lui Tisza asupra Zăgoriei, unde Starcevicianii chiar în timp de pace au știut să răscole pe țeran, conțina așa:

„Mărturisim sincer, că astăzi, când tôte sunt la noi liniștite, ne temem în cazul unui război și mai ales a unei invasiuni de răscole țerănescă ale naționalităților, a căror conducători sunt panslavii și daco-români...”

„Ca să nu se potă întâmplă acestă să ia măsură de precauțiune guvernul, care prepară războiul. Acele comitate nu e permis să fiă lăsate fără de miliție. Căci este ușor a stinge scânteia, der greu a năbuși focul.”

În fine conchide „Pesti Naplo”, că singura garanție de-a sustine „ordinea” în cazul unui război cu Rusia este „forța și terorismul.”

Așa departe am ajuns der în era „liberalismului unghuresc”, ca să se recomande contra propriilor popore din țera: forța și terorismul, ca singurul mijloc de siguranță!

Jubileul „Gazetei” și presa unghurescă.

„Kolozsvar” Nr. 12 dela 16 Ianuarie 1888 publică sub titlul „Să ne învățăm minte” (Învățături din jubileul „Gazetei”) următorul articol:

După cum preînștiinșase „Kolozsvar”, amăsurat programul Joi și Vineri s'a săvârșit în Brașov cu mare șgomotă jubileul de 50 de ani al existenței „Gazetei”.

Ce-i drept, pregătirea numărului festivă ocașională s'a întârziat, der conductul cu torțe, concertul și banchetul s'au ținut, și primul număr din anul al 51-lea îl avem deja înaintea noastră, scos din noua tipografie proprie a proprietarului ziarului.

Cu litere de tot nou se face revivirea în trecut, judecata stărilor actuale, și se publică multă felicitărilor telegrafice și epistolare...

Sub acestă păcătoasă stăpânire unghurescă i-a succed der redactorului Dr. Aurel Mureșianu a face ce, după „Mese-riășul Român” din Brașov, până acum a rămas tot numai o încercare, i-a succed a face, ca Români muncitori cu spiritul din Brașov să aibă tipografia lor proprie românească și să nu mai lucreze în folosul unei tipografii „străine”.

În totă cazul acesta e ună suveniră capitală la bucuria de 50 de ani.

Nu mai puțin de căpetenia este însă cu privire la noi și conchiziunea ce o face fôia asupra vieții și a influinței sale, începând dela concesiunea ce i s'a dată la 1888 în timpul glorioș domniri a lui Ferdinand I.

Adecă înainte de 1888 — după cum se dice — sôrtea Românilor în acestă țera a fost numai obscuritate și miserie; de atunci însă pornind după stăua conducătoare a ideei de naționalitate române, fie-care pas ce s'a făcut înainte a tăcută să apară pe orizontă aurora deșteptării și a desvôltării românești, încâtă azi, după o lungă cale de 50 de ani, vedem din departare reflexul puternicelor rađe ale adevăratei libertăți și ale egalității dintre naționalități.

„Înainte de asta cu 50 de ani numai câteva școli aveam — se dice într-un pasagiu — astăzi numărul lor este în-

sutită, înmîit, și mai departe: „Pressa română menită a lumina poporul nu se mai mărginesc aș la o singură fîiă și numărul acelor, cari au învățat carte, astăzi e deja legion.“

Ună legion, ridicându-se toți tocmai în acea epocă, în care s'a săvîșit deșteptarea națiunii maghiare!

Nu e mai multă o singură fîiă, tocmai în acea epocă, în care era noastră constituțională tiranizată!

Înmîite școli, tocmai pe timpul lăptirei culturale unguesc, cele ce înghite naționalitățile!

Ar crede omul, că logica și sentimentul mai nobil, cel puțin pentru un moment, ar storce recunoștința fîiei ultraiste și a amicilor săi, între cari — amă vădută deja destul de des — sînt cei mai înalți bărbați din cler, cei mai distinși funcționari.

Nici decum.

Numărul jubilar al „Gazetei“ tocmai în contra noastră își stabilește concluziunile.

În contra noastră este îndreptată bucuria, ce i-o cauză tipografia, în contra noastră aduce felicitările, numesc „crisă“ situațiunea actuală a României față cu guvernul unguesc constituțional.

Întreaga sărbătoare ocazională, în loc de mulțămire, este o demonstrație.*)

În adevăr, acesta este o încurajare deosebită, pentru ca să fim numai și mai departe liberali, să fim îngăduitori, să fim indiferenți.

Acolo în numărul ocazional fac paradă, cu proclamațiunile lor lărmuitoare, renumitul Vasile Lucaci, care vestesc învingere „asupra tuturor inamicilor“; societatea „Tinerimea Română“ din Bucuresci, care vorbesce în numele românismului; *Densușianu*, autorul istoriei interdicte a lui Horia**), care își trimite salutările sale din Roma, „de lângă termurii Tiburului, vechiul lăgîn al Românilor.“

Pe d-lă proprietar-redactor îl impresoră strigările de „să trăescă“ ale foilor din Bucuresci, ale Românilor din Arad, Abrud, Lugos, Deș, Baia-mare, Șeica-mare, München, Ploesci.

Săptămîni întregi fiecare număr nu va consta decât numai din răsunele naționale ale poporului, procatorilor și învățătorilor.

Vom lua notiță șir de șir despre toate și le vom împărți publicului nostru, pentru-că nouă ni se pare, că acel jubileu nu vorbesce cătră „Gazeta“ cea cu gura setosă de sânge, ci cătră paciența rasei maghiare, cătră adevărata liberalitate a guvernului maghiar.

Astfel e a se înțelege, credem, și

*) A se vedea „Tribuna“ nr. 6 dela 10 (22) Ianuarie 1888. — Red.

**) Scriitorul articolului e în tăcere. Istoria lui Horia a fostă oprită, dăr mai târziu convingându-se, că este o carte de sciință, d-lă Tisza a liberat-o de sub interdicțiunea „erei constituționale“. — Red.

proveniența telegramii metropolitului *Miron Românul*, care introduce toate celelalte felicitări, deși capul al bisericii urază totuși „tineretă „Gazetei“ în aspirațiile sale,“ „bărbații în lupta pentru dreptate, pregătind posterității un jubileu mai vesel ca cel de astăzi.“

Și în același sens privim cu plăcere sufletescă la entuziasmul damelor române din Deva, cari l'au salutată prezentându-i pompoze unelte de scris, cu acea asigurare, „că bărbații români astăzi nu mai luptă singuri pentru apărarea scumpei lor limbii și a obiceiurilor străbune, ci au ca aliata pe femeile lor.“

Natural, că nu pôte fi nici vorbă de apărare acolo, unde nu este atac, unde istoria de 50 de ani e martoră despre contrariul.

Dacă privim însă la desființarea iobăgiei săvîșită în timpul acesta, la cele petrecute în decursul luptei pentru libertate și la faptul că aceste au fost lăsate fără nici o răsulare; dacă privim la binecuvîntările constituției revărsate asupra tuturor fără considerare la continuitatea de drept, — atunci dău, ar pute fi vorba de puțină îndurare, mulțămire, simpatie, de tolerare reciprocă, seu despre altceva de felul acesta: dacă acesta ar fi din atmosfera în care trăesc „Gazeta“, seu dacă așteptarea acestui lucru ar forma prerogativă naturii noastre nepretensive maghiare.

Ajunge pentru conștiința noastră de sine, că cu deplină îndreptărire ne putem gratula de jubileul „Gazetei“ în această țară tirană.

Sandor Iozef.

Polonii în casul unui războiu cu Rusia.

Diarul polon „Reforma“, precum amă amintit într'un articol al nostru, se ocupă cu eventuala atitudine a Polonilor în casul unui războiu cu Rusia și dice:

Acastă atitudine atîrnă dela intențiunile pe care le au puterile aliata în privința Poloniei rusești în casul când Rusia va fi biruită. Nu-i vorba, fiecare soldat își va face datoria; dăr noi vorbim de entuziasmul tuturor Polonilor, de solidarizarea națiunii polone cu Austria. Dacă s'ar întempla după biruință, ca țărmlul stîng al Vistulei să se dea Prusiei, făcîndu-se ast-fel o nouă împărțire a Poloniei, atunci nu va mai pute fi vorba de un entuziasm polon, gata la orice sacrificiu, atunci Polonii vor aștepta în linisce sfîrșitul resbelului și își vor rezerva puterile pentru o epocă mai bună, ba contra unei noi împărțiri vor și protesta. De ore-ce încurcătura actuală este o urmare neapărată a împărțirii Poloniei, deve-

nind Rusia, d'atunci încôce, o putere europeană și un colos supărăciost pentru Europa, trebuie să se înlăture cauza răului și Rusia trebuie împinsă dincolo de Dnipro și separată de Europa. Acesta trebuie să fie scopul unui războiu austro-rus. În această privință Polonilor trebuie să li-se dea o garanție, pentru ca să se pôte declara solidari cu Austria. Cum se fia această garanție, de ocamdată nu se pôte preciza. Putem însă declara în numele întregii națiuni, că fiecare răscolă polonă ar fi o ruină pentru națiune, dăr că entuziasmul general al Polonilor pentru un războiu contra Rusiei nu pôte născ decât d'ea se acorda o garanție.

„Warsawski Dzienik“, vorbindu despre Polonia, scrie următoarele:

Cestiunea Poloniei are astăzi un alt caracter. Ideea despre înființarea imperiului polon e considerată din ce în ce mai multă ca o fantomă și utopie. Trebuie să ne mirăm că mai sînt oameni politici, cari cred că Polonia pôte să se reînființeze cu ajutorul Germaniei.

Mai multă și mai serioasă considerațiune însă merită cestiunea relativă la o legătură mai strînsă a părților locuite de Poloni cu Rusia, care are un vast teren pentru activitatea talentelor. Polonii se convingu din ce în ce mai mult, că cestiunea numai cu ajutorul Rusiei și prin misiunea slavă pe care o are imperiul rus pôte să fie rezolvată.

Se apropie momentul în care se va cere dela Poloni ca să se pronunțe definitiv asupra acestei cestiuni vitale și în care se renunțe odată pentru totdeauna la îndoele și bănelile lor.

„Dziennik Polski“ dice, că agenții provocatori se încercă în Varșovia să ațite tinerimea polonă la o acțiune în casul unui războiu al Rusiei.

SCRILE DILEI.

Ministrul de honveți a permis ca acei indiviți ai primei chemări a glotelor, cari nu au primit instrucțiune militară, precum și glotașii chemării a doua, dacă în casul de războiu intră în serviciul reuniunii „Crucea roșă“ și dacă pentru acesta pretind o recompensă mică seu nimic, să fie eliberați de serviciul armelor. Print'o altă ordinațiune a ministeriului de honveți, se eliberă de serviciul glotelor următorii medici: Directorii și medicii primari ai institutelor de nebuni ale statului și private; medicii șefi ai despărțimentelor chirurgicale și asistenței lor. Mai pot fi scutiți medicii primari și subalterni ai spitalelor, întru cât pot lipsi dela serviciul armatei după acoperirea numărului trebuincios de me-

dic. Medicii cuminali și cercuali se scutesc atunci, când în cercul respectiv nu se mai află nici un medic.

**

În Vale a ars șura, grajdul și coperișul casei țărului Dumitru Hancea. Focul s'a iscat din nebagare de semă. Paguba e de 600 fl.

**

Pe drumul dela Sebeșul de jos la Ripa de jos un țăr a fost sfășiat de lupi în zilele acestea.

**

În Clușiu a eșit Someșul mic în mai multe locuri din albi.

**

Comitetul femeilor *Kulturwegyletului ardelen* din Clușiu a ținut în 17 Ianuarie în casa orașului adunarea sa constitutivă. Orașul fu împărțit în 8 cercuri, din care fiecare își are vicepreședintele sa. Acestea își aleg subcomitetele lor. Banii se vor colecta de ocamdată cu pușculițe (cutiute ori lădițe). Fiecare din cele 250 de femei ale comitetului vor primi câte o astfel de pușculiță. — Dacă nici acum n'or face plopii pere și răchita micșunele, apoi nici nu mai facă nicodată.

**

Notarul cercual Anton *Bereczk* din *Szt. Domokos* a fost tras în cercetare criminală, fiindcă a defraudat bani de dare.

**

Comuna Clușiu a șters din bugetul său subvențiunea de 1000 fl. pentru teatru. Ministrul de interne întrebă în rescriptul său, că de ce s'a șters? — Nimic mai simplu: comuna Clușului se îngropă deficit, ăr teatrul nu mai scapă de deficit.

Serbarea Bobotezii.

În Brașov. Serbarea Botezului Domnului s'a făcut la biserica Sf. Neculae din Prund în Scheiu cu mare pompă, în bubuiturile trăscurilor (pișoarelor). O companie de soldați din reg. 2 de inf. a dat onorurile militare, pe lângă trei salve de pușcă, ăr musica militară cântă imnul împărătesc. Comanda a avut-o d-lă locotenent Ionaș. Dintre oficeri au mai asistat: d-lă maior Feistmantel dela infanteria, d-lă maior Hrabowski dela honveți, d-nii căpitani Turic și Literat dela infanteria, d-lă căpitani Hroch dela husari, d-nii locotenenti Șerbescu și Negrea dela infanteria, d-lă locotenent Popa dela artilerie, d-lă locotenent Baar dela husari, d-lă locotenent Klein dela honveți, d-lă sublocotenent Br. Geysa dela husari. După terminarea ceremoniei, atât compania care a dat onorurile militare, cât și toți soldații români dela infanteria și honveți, s'au întors la casarmă în marșurile muzicii.

În Sibiu. La biserica din subur-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(3)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culă de V. A. Ureche.)

Eh!... Cu Ștefan-Vodă nu era de glumă. Dacă el adesea vărsa sânge omenesc pentru o greșală de nimica, cum era să-i rămână bietului popa Onofrei vre-o rață de nădejde că la 15 Cireșar Vodă l'o ierta dacă chiar nu va da în Divan răspunsuri bune la întrebările lui?

La mare grijă intră părintele Onofrei din acel minut. Nu i se mai alegea nici de mîncare, nici de odihnă cu cât o și se îngrămădea asupra altei, ca valurile la mare.

— Să vedeți omen bun, dicea porcarul cătră săten, privind cum popa slăbea pe totă ziua de grijă; să vedeți că n'o să scie da răspunsurile așteptate de Măria Sa Vodă. Nu vă spusei eu, că-i subțire tare cartea popii?

Și, cum se întempla la omenirea întregă, cu cât preotul Onofrei slăbea de pasur, cu atât se îngrășa protivni-

cul său Glonță, de mulțămire sufletescă că o să iasă mintea lui mai la lumină decât a lui Onofrei.

Numai două zile mai era acum până la 15 Cireșar și părintele Onofrei nu deduse de nici un răspuns de Dómne-ajută. Și se nu cugeți, boerule, că bietul popă nu se făcuse luntre și puncte dór o da de unul... Cercase el dór și la psaltirie, o deschisese până în trei ori, pe sântul pistol, cu ochii închiși, la întemplanre boscorodind de douăspre-zece ori „Dómne miluește“!... Dăr ce să vedeți pe fața psaltiriei, la drépta, bietul popă cetea totă osinda lui.

Ce mai chipzuse sântul părinte? El însiră pe sânta masă toate cărțile bisericesci, și apoi, cu eparafirul pe cap, se învîrtise de trei ori în jurul jertfelnicului și apoi, pe dibuitele, puse mîna pe cartea ce nemeri. — Era evanghelia. Dă eparahirul de pe ochi, citește: „*Fericiți cei săraci cu duhul, că a celorlalte este împărăția cerurilor*“ dicea evanghelia pe fața dréptă, la locul deschis.

Va să dică, numai în cer este scăparea mea?! oftă părintele Onofrei.

În ziua de 14 Cireșar era părintele Onofrei tot atît de aproape de a fi găsit răspunsurile căutate, cât e aproape Turcul de sânta împărșania. Îi era, dău, milă să întelnesc pe bietul preot, slab și deșirat, de-i cădea potcapul până peste urechi și antierul bălăbănea pe trupul lui ca știuletele de porumb singur într'un hambar pustiu. Căutătura bietului preot era paianjinită de veghiare și pășia gînditoru ca luna singuratică prin bălțile Bugeacului.

— De ce nu te întreb, cinstite părinte, și cu Glonță porcarul, îi dise Vrajbă Șoltuzul, întelindu-l în dimineața zilei de 14 Cireșar și făcîndu-se milă de popa, care i se pără ca un mort de pe fața căruia s'a ridicat giulgiul.

Întrebă-te, dău, cu Glonță, că vorba ceea nici nu scii din ce tufă ținesce iepurele!...

— Să mă întreb eu cu gogomanul acela, eu?... răspunse măreț părintele Onofrei, care nici mort nu vrea să se dea rămasă din carte de un porcar.

Numai după ce Șoltuzul se depărta, ce gîndi popa? Mă, părinte Onofrei, a-

decă de ce nu cerci, dacă până și Șoltuzul te îndemnă? Badea Glonță porcarul e om nevoiaș... căți-va zloți tătaresci, vre'un poloboc de miere, câte-va părechii de opinci moi, l'or face să nu mai spună la nimenea că i-am cerut eu sfăt, lui, un porcar fără de învățatură... Păi ce!... „Dă din mîni, Petre, că te îneci“ a strigat Măntuitorul unu cogemite apostol. Ean să mai cerci cu Glonță! — Păstori eștia hăulind totă ziua a lene prin munți și ponore, se istețesc mult și se gîndesc la multe de care noi cărturarii n'avem nici bănuială... Ci hai, mă părinte, la nea Glonță!...

— Totă lumea spune, măi Glonță, că ești un nătărău, dice părintele Onofrei, găsind pe porcar pe priporul unui deal coperit de stejari bătrani, pe sub cari turma lui de porci cronția cu nesățu ghinda cădută de cu tîmna. Toți din sat te socotesc, nea Glonță, de om prost, numai eu nu. Așa dăceam eu ăr s'era lui jupân Sucilă pîrgarul: „Vrei să-ți dovedesc, jupâne, pîrgare, că rău și făr de cale ați tot subțiat simbria lui Glonță, că el nu

biulă Iosif a asistat la ceremoniă o jumătate de batalion din reg. 31 de inf., sub comanda d-lui maior Veleanu. S'au dat trei salve de puscă și musica a cântat imnul împărătesc. D-lă pensionist Irimie Scurtu a dăruit soldaților, care au asistat la ceremoniă, câte 10 cr., er musice militare 5 fl.

In Bucuresci. La orele 11 și jumătate dimineața s'a săvârșit săntirea apelor la pavilionul de pe cheiul Dâmboviței de către Mitropolitul Primat, însoțit de clerul mitropolitan, în prezența Regelui, încunjurat de casa sa civilă militară. La această ceremonie au asistat miniștri, președintele și membrii Senatului, aflători în capitală, înaltele curți de casațiune și de comptur, curțile și tribunalele, corpul profesoral, primarul capitalei cu consiliul comunal, camera de comerț, oficerii generali și superiori care n'au fost sub arme și funcționarii superiori ai statului. În momentul când Mitropolitul Primat a pus sânta cruce în apă, tunurile de pe Dealul-Spirei au dat obicinuitele salve. După săvârșirea rugăciunilor, Regele, încunjurat de statele-majore, a primit defilarea trupelor.

Darul de Crăciun pentru copii săraci aplicați la meserii în Brașov.

În sera din ajunul Crăciunului comitetul „Asociației pentru sprijinirea învățăcelor și școlilor români meseriași” a distribuit în una din spațiile sale ale gimnasiunii române, fără multă pompă și gălăgie, vestiminte la copii săraci aplicați la meserii.

Acest bun obicei îl practică comitetul Asociației de mai mulți ani și a fost silit de împrejurările triste, în care se află bieții copii dela meserii, (câci în cea mai mare parte se recrutează din familiile românești cele mai lipsite), să apeleze în fiecare an la simțul de umanitate și filantropie al cetățenilor din Brașov, pentru ca să potă satisfăce celor mai neapărate trebuințe de a îmbrăca pe bieții copilași lipsiți și de cele mai necesare vestiminte.

Orî de câte ori avea comitetul până acum ocaziune a împlini acest act de binefacere, această mică serbare, în loc să fi produs un sentiment de mulțumire în inimile celor prezenți, cauza tuturor mahnire și supărare, câci puțin din mulțimea bieților copii, care veniseră plini de bucurie să primescă un mic ajutor, puteau să se împărătescă din darurile ce le putea să le ofere comitetul.

În anul acesta serbarea din ajunul Crăciunului a avut un alt caracter. Nu a fost mai pompoasă, nici publică, care a asistat, nu a fost mai numeros; dar comitetul a avut via satisfacțiune de a pute distribui ajutoare neasemănate mai mari și a procura la un mare nu-

măr de copii adevărată bucurie de sărbătorile Crăciunului.

Are a se mulțumi numai maritimșilor donatori și fundatori *Michail și Elisa Stroesco*, decât s'a putut îndeplini acest frumos act. Pentru prima dată s'a distribuit o parte din venitul fundațiunii destinate spre scopul acesta și rezultatul a fost, că mai mult de 92 copii dela diferite meserii, care de care mai lipsit și mai gol, a primit vestiminte și încălțăminte, amăsurat trebuințelor, ce s'a constatat de membrii comitetului.

S'are a se deschis printr'un discurs ostit de președintele societății, părinte B. Baulescu, prin care a arătat însemnătatea zilei și a adus vii mulțămite în numele reuniunii și al copiilor marilor fundatori M. și Elisa Stroesco.

Mai imponent a fost însă sfârșitul, câci glasurile copiilor veseli de darurile primite, care aclamau cu via recunoștință numele Michail și Elisa Stroesco, au produs în inimile tuturor celorlă de față mai multă impresie și mai mult efect decât discursurile cele mai elocvente, ce s'ar fi putut rosti.

Dea Dumnezeu ca să se mai găsească și alții, care să calce în urmele nemuritorilor binefăcători ai poporului românesc din Transilvania, nobilelor suflete M. și Elisa Stroesco. — („Meseriașul Român.”)

Sciri polițienesci.

Altaerî sera după orele 8 cantonierul Egyed Lajos găsi între cantonele Nr. 288 și 287, aprôpe de fabrica de pele Dück, pe linia căii ferate, cadavru funcționarului de poște și telegraf Matyas Albert, călcat de trenul de persoane ce a plecat în Clușiu. Numitul cantonier visitase, înainte de plecarea trenului, conform regulamentului, distanța căii ferate lui incredințate și găsisse totul în ordine. Probabil că Matyas Albert s'a furișat după cantonier și s'a aruncat pe șină. Capul și brațul stâng al sinucisului au fost total despărțite de trup; în tot cazul s'a sinucis în stare de turburare a minții. Deja acum doi ani, când a fost transferat dela Brașov la Clușiu, s'a observat la el turburare a minții.

Altaerî sera i s'a furat birtășului de aci George Liess un cuțit fin de bucătărie. Poliția e pe urma făptuitorului.

Crima din strada Dionisie în Bucuresci.

Cetim în „România”: Reprezentantii diferitelor diare din capitală s'au întrunit la redacțiunea „Românului” unde d-lă prefect al poliției capitalei s'a prezentat spre a da informații cu privire la indoițul omor din strada Dionisie.... Vom resuma aci informațiile date de d. Moruzi:

„e om prost, ci om de sfat ales?... Uite, dumneț și cu tot sfatul creșterii că numai eu am să știu da răspunsuri la întrebările cele trei ale lui Vodă; da ean să auziți pe badea Glonță, să vedeți ce minunat ar să și el da răspunsurile...”

Așa e fiule Glonță, că ai să și să spu lui Măria sa Vodă, decât te-ar întreba: „câtă prețuesce el? În câtă timp va ocoli el hanca, cu sabia sa vităz, și care e gândul lui cel greșit?”

Aș! și ai găsit să înșele părintele Onofrei pe nea Glonță, cu șoșele, cu moamele de soiuă acestă. Nici pe vorbă de clacă, nici pe zloț tătăresc, nici pe dece vedre de miere, nici pe douăspredece părech de opincă moi argășite la Suceava, nu se primi Glonță să dea părintelui Onofrei sfatul ce umbla să-i smulgă.

— Scii una părinte? Ce mai la deală la vale... dă-mi anteriu, giubeaua și potcapul sfintiei tale să le îmbracă eu; și așa nu-ți mai vin, că ai slăbit de nevoe, ai ajuns subțire ca resteiul de alun. Imbracă-te cu țării și cu sucmanul meu, ține-mi locul, colea, la

turmă; oi merge eu în locul sfintiei tale la Roman și oi da eu răspunsuri lui Vodă; de nu i-o plăcea pe mine m'o spândura, ori m'o tăia, ori buzdugani. Ce gândi popa?... Mă părinte Onofrei! Mai bine o și porcară tologită pe pajște, decât un leș de popă putred de aliuia sub pajște!

Haide trampa cu hainele, mă Glonță! Nu că mă tem eu d'a merge la Divan singur, dar am făcut, mă Glonță, un buboi la môlele spetelor de nu pot încăleca tretinul să merg, la Roman. Du-te dumneata, bade Glonță, și norocul bun.

— După ce oi trece hopul, adăuga popa între dinți, imi iau eu er hainele și Onofrei tot la altar, pôte și episcop de Bădăuț, er nea Glonță tot cu ghioga după porcii satului!...

— Ci haide, trampa fiule!...

Hainele popii, de pe când era el rotofeu, veneau acum leite lui nea Glonță și țării și sucmanul acestuia, (care nici le mai putea îmbrăca de multe zile Glonță, că nu-l mai încăpea), se potriveau popii ca teaca la cuțit.

(Va urma.)

La început, după interogatoriile luate servitorului (lui Lespezeanu) Ilie și soției sale Anica, atât judecătorul de instrucție, cât și prefectul își făcuseră convingerea, că soții Lespezeanu au fost strangulați de slugile lor.... Ilie, la interogatoriu din urmă, când fusese pus în încurcătură, s'a prefăcut că leșină, fără a i se fi putut scoate un cuvânt. Dusu cu duba la Văcăresc, (temniță), el a fost băgat în celula lui și dimineața sentinela l'a vedut spânzurat de o curea, pe care o legase de crucea ferestrei.

La Ilie s'au găsit mai multe scrisori. Scrisorile sunt în unguere. Prefectul a pus pe cineva să le traducă. O particularitate s'a observat într'ensele. Unele frase sunt necomplete, și în locul cuvintelor sunt nise semne, precum „ și /:”, cum și nise cuvinte, care singure n'au nici un înțeles, dar care se presupune a fi semne și cuvinte convenționale. Scrierea lui Ilie este curgătoare, și dovedește a nu fi fost fără orecare instrucțiune....

Asupra prinderii lui Ion Machedon, unul din asasinii, etă amănunte complete:

Revenindu-se asupra părerii, că nu numai Ilie și Anica sunt asasinii, parchetul a ordonat nouă arestări. Într'un carnet al d-lui Lespezeanu s'a găsit numele servitorilor ce a avut și timpul cât a servit fie-care. Între aceștia era și Ion Machedon, până er în serviciul d-lui inginer Cucu. Prefectul autorisă pe comisariul Bogdan să facă o perchișiune în odaia servitorului bănuț. Perchișiunea s'a făcut în lipsa lui, și s'a găsit ceasornicul d-lui Lespezeanu, vîrît într'una din saltele. Comisarul a prins apoi pe Machedon la o cărciumă și l'a arestat. La interogatoriu, a făcut mărturisiri complete. El este unul dintre asasinii. Indoițul omor l'a comis împreună cu alți patru pe cari poliția i-a pus în urmărire. Ilie, servitorul soților Lespezeanu, a fost complice lor. Acesta i-a introdus în casă. Obiectele furate de Machedon sunt: ceasornicul, un inel, nise mică obiecte și un portofel cu 500 franci în hârtă. Restul banilor a fost luat de un altul, care este urmărit de poliția, dar al cărui nume nu-l putem comunica. Acesta luase ceasornicul d-nei Lespezeanu și l'a vîndut unuia în Bucuresci pe un preț de nimic. Ceasornicul se află în posesiunea prefectului.

Ecă în ce împrejurări s'a săvârșit crima după declarațiile lui Machedon: Erau cincă inși. Doi se preumblau pe dinaintea casei victimelor, doi pe dinaintea caselor din față, er unul era la colțul stradei Clementei, spre a pândi pe sergent când va părăsi postul ca să se ducă la casarmă. Acest din urmă îndată ce vedu pe sergent apucându pe strada Minervei, înșință pe ceilalți țoșerși, și cu toții intrară în curtea casei d-lui Lespezeanu. Aci îi întâmpină Ilie, care, întrebati: cum stau lucrurile, răspunde: tot precum știți. Atunci intrară în bucătărie și legară pe Anica. Acestă încep să țipe, dar a fost înăbușită. Se prefăcuseră apoi ca leagă pe Ilie, și intrară pe urmă în casă, unde săvârșiră oribilele crime.

După acestă, deslegară pe servitor și plecară p'aci încolo, după ce acela, care pare a fi fost dirigentul lor, dete celorlalți trei ungueri câte douăzeci lei, și după ce fură nise haine și o blăză d-lui Lespezeanu, cu care unul dintr'ei s'a îmbrăcat.

Femeia Anica, speriată în momentul când tâlharii au intrat la densa, a mușcat pe unul de deget. Mușcătura s'a găsit la degetul lui Machedon, care însă, spre a nu fi recunoscut, și-a strivit degetul cu tocul cismeii.

După asigurările date de d. prefect, ceilalți patru asasinii sunt urmărit cu asiduitate și se speră că în curând vor fi prinși.

NECROLOG.

Nicolae și Maria Genovitz au profunda durere de a vă face cunoscută înțetarea din viață a prea iubitei și mincei lor fiice **Arđ** în etate de 10 ani, a cărei înmormântare a avut loc Luni, 28 Decemvre a. c., în cimitirul Șerban-Vodă din Bucuresci. Bucuresci, 1887.

Romul S. Orbeanu preot gr. cat. cu soția s'a Amalia, născută Harhai; Silvia, măritată Alexandru Sava; Lavinia, măritată Filon Truța; Letiția, măritată Ioan Lucaciu ca fii, noră, gineri; în numele lor, al nepoților, nepoțelor; al numșilor consăngenii mai de aprôpe și mai departe, a cumoscuților și a numeroși-

lor amici, cu inima frântă de adencă durere aducă la cumoscință, cumcă prea iubitul lor tată, socru, moșu, consăngean și sincer amic **Filon Orbeanu**, fost paroh gr. cat. al Iclandului, după un atac de apoplexie și-a dat nobilul său suflet la 20 l. c. la 6 ore a. m. în al 60-lea an al etății, și al 35 an al preoției sale. Rămășițele pămâtesce ale în Domnul repausatului se vor binecuvăta la locuința s'a în 22 l. c. la 11 ore a. m. după ritul gr. cat., și după aceea se vor depune spre eternul repaus în Cimetirul din loc. Iclandul, în 20 Ian. 1888. st. n. Fiă-i țărâna ușoră, și memoria neuitată!

DIVERSE.

Spion muscălesc în Cluș. Bărbaț vrednic de credință — scrie „Ellenzek” — vorbesc cu totă serioșitatea, că în zilele acestea un oficer dela armată a pus mâna pe un spion muscălesc, tocmai în timpul când acesta își făcea spionagiile sale. Oficerul urmări cu ochi suspecti mișcările străinului muscălu, și când acesta își deschise pentru un moment mantaua, el observă de dedesubt uniformă de oficer muscălesc. Străinul este astăzi deținut. Se vorbește că s'ar fi și constatat deja, că e adevărat spion muscălesc. Altmintrelea „Ellenzek” publică scirea acestă numai sub rezervă, și fiindcă e cel mai rău informat diaru, noi o dăm și mai cu rezervă.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. al „Gaz. Trans.”)

Belgrad, 24 Ianuarie. Scopcina a fost disolvată, fixându-se noile alegeri pe ziua de 4 Martie. Disolvarea a fost provocată prin atitudinea fracțiunii liberalilor devotați lui Ristic.

Berlin, 24 Ianuarie. În consiliul federal s'a prezentat proiectul privitor la făcerea unui împrumut spre un scop militar, care se dice că ar fi desemnat ca secret. Se vorbește că și suma numită în urmă de 250 milioane în realitate încă totu nu corăspunde scopului.

Constantinopol, 24 Ianuarie. Muntenegrii cere estradarea Muntenegrenilor, care au luat parte la atacul Burgasului.

Sofia, 24 Ianuarie. Prințul Ferdinand și princesa Clementina, mama lui, au plecat de aci.

Rectificare. În Nr. 5 al „Gaz. Trans.” pe prima colônă din pag. 1, la subscrierile telegramelor de felicitar din Mășud, este a se ceti: Vicarul Moisil, Dr. Moisil și Dr. Alexi.

Cursul pieței Brașov.

din 27 Ianuarie st. n. 1888.

Banote românești	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argint românesc	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'or	„	10.—	„	10.03
Lire turcesc	„	11.90	„	11.95
Imperial	„	10.90	„	10.95
Galbin	„	5.90	„	5.96
Scris. fonc. „Albina” 6%	„	101.—	„	102.—
„ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusesc	„	109.5	„	109.25
Discount	„	6 1/2—9%	pe un an	

Cursul la bursa de Viena.

din 22 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aur 5%	97.40
Renta de hărtă 5%	83.55
Imprumutul căilor ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	94.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	110.75
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.25
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	103.50
Bonuri rurale Transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	102.—
Despăgubirea pentru dijma de vin unguerec	99.50
Imprumutul cu premiul unguerec	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedimului	122.50
Renta de hărtă austriacă	73.75
Renta de argint austriacă	80.65
Renta de aur austriacă	110.10
Acțiunile băncii austro-ungare	136.—
Acțiunile băncii de credit ungar	866.—
Acțiunile băncii de credit austr.	273.—
Argint — Galbin împărătesc	5.97
Napoleon-d'or	10.02
Mărci 100 imp. germane	62.22
Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Editor și Redactor responsabil: **Dr. Aurel Mureșianu.**

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la expozițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distinsu cu medalia cea mare a expozițiunii.

In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.

Recomandă obiectele necesare pentru

adjustarea bisericilor și capelelor

cu cele ce sunt provădute în abundență pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute câtă se pôte mai frumos, anume:

Odăjdii felon

și altele, după ritul gr. orientală.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de scôla, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătasă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătasă.

Dantale bisericesci. Invelitoare de prestoli. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi-o potă adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimittă libere de post-port.

179,30—6

reuniuni de înmormântare.

Statue, policandre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candel. Iconostase, chipuri pentru fruntariu. În mormântarea Domnului etc. etc.

„ALBINA“

Institutu de creditu și de economii FILIALA BRAȘOVU.

Primesc depuneri spre fructificare și plătesc pentru ele amăsuratū timpului de abdicere, darea de venitū de 10% și 5, 4 sēu 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursul dīlei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantagiōsă hărtiă pentru plasarea de capitale;

escompteză cambii cu celū puținū două subscieri după calitatea lorū cu interese de 6 1/2—8%;

escompteză cambii cu numai o subscriere decă acelea suntū asigurate prin ipotecă cu 7% interese;

acordă credite de contū curentū cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valōre stabilă și nu suntū supuse stricării pe lângă interese dela 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe tōte efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și Bucuresci, până la 85% a cursului lorū pe lângă interese pe 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursul dīlei monete;

primesc în comisiune cumpărarea și vinderea de ori-ce hărtii de valōre pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

inchiriază pe teritoriulū ce-lū posedă lângă gara Brașovū, și care e prin sine în legătură nemijlocită cu gara însași, atâtū locuri libere pentru depositarea de marfă câtū și cabine în magazinele sale sēu magazine întregi, și primesc și cantități mai mici de mărfuri spre depositare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se potū lua la cassa filialei și la bărbății de încredere ai acesteia.

Oarele de cassă suntū în fiă-care dī dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localulū „Filialei“ este în Brașovū, piață Nr. 90, etaginlū I.

Am onōre a face cunoscutū prin acēsta, că mi-am mutatū

CANCELARIA DE ADVOCATURĂ
în Brașovū, în Ulița neagră No. 342.

Numele meu și renumele meu celū bunū de mulți ani ca avocatū garantēză că voiū îndeplini consciințiosū, cu punctualitate, procesele ce mi se vorū încredința și altăfelū, de felū de substituțiuni. Brașovū, în 10 Ianuarū 1888.

Cu deplinū respectū
Nicolau Găitanū.

jude de tabla regiă judiciară în pensime și procuratorū diplomatū.

Unū tinērū

ROMÂNŪ,

care a absolvatū Academia comercială, și a făcutū pracsă la o bancă mare, caută angajamentū.

A se adresa la Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

5,3—1

Avisū d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postalū și numerii de pe fășia sub care au primitū dīarulū nostru până acuma.

Domnii, ce se abonēză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Licitațiune liberă.

Casa dimpreună cu o grădină mare și frumoasă a lui Zaharia Szava aflătoare în cetate, strada căldărarilor sub Nr. 521 se va vinde pe calea licitațiunii libere la 25 Ianuarie 1888 înainte de amiază la 9 ore în cancelaria cărților funduare a tribunalului reg. de aici.

Condițiunile de licitațiune suntū a se vedē în cancelaria D-lui avocatū Carl Adam din piață No. 91.

4,3—3

„ARDELEANA“

institutul de creditu și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de creditu și de economii „Ardeleana“, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 18 alu statutelorū societății la a

Il-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orăștie în 26 Februarie 1888 st. n. după amezū la 2 ore în localulū institutului (Strada Domnilorū Nr. 12.)

Obiectele puse la ordinea dīlei suntū:

1. Raportulū direcțiunii despre starea întreprinderii preste totū și despre rezultatulū primului anū de gestiune îndeosebi.

2. Raportulū comitetului de supraveghiare.

3. Deciderea asupra compturilorū anuale și asupra împărțirii profitului curat.

4. Fixarea marcelorū de presentă pentru anulū viitorū.

5. Înmulțirea capitalului socialū.

6. Modificarea §§-lorū 48 și 66 din statutele societății.

7. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.

8. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbalū alu adunării generale.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lorū 20, 21 și 22 din statutele societății dorescū a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiatū, suntū poftiți a-și depune acțiunile sale și eventualele documente de plenipotență la casa institutului celū multū până la 25 Februarie st. n. la 12 ore antemeridiane.

Orăștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

Nr. 18724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

În puterea Inaltei aprobări exprimate prin ordinațiunea Inaltului Ministerū regescū ungar. de interne ddtō 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289 IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, mai multū oferentului, edificiulū folositū mai înainte ca spitalū militarū, din ulița căldărarilor Nr. 523.

Referitōrea pertractare publică de oferte se va ținea Joi, în 16 Februarie 1888, după pranzū la 3 ore, în biroulū oficiolatlui orășenescū economicū cu care ocaziune se vorū deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potū examina de fie-cine în amintitulū birou în decursulū orelorū oficiōse.

Ofertele sigilate și provădute cu unū timbru de 50 cr. au ca să se așternă în amintita dī celū multū până la 12 ore la pranzū d-lui primarū Franciscū de Brennerberg.

Ofertulū trebuie să fie provădutū cu unū vadiu de 10% din suma oferată ca prețū de cumpărare. Vadiulū se pōte constea din banī sēu hărtii de prețū; ofertulū are să conțină declarațiunea, cumcă oferentulū cunōscē condițiunile de ofertū și acele contractuale și că se supune lorū pe deplinū.

Realitatea, ce are să se vëndă, este prețuită de cătră oficiolatlū orășenescū pentru clădirī cu 25.000 fl. și la cerere se pōte vedea în fiecare timpū pe lângă intervențiunea oficiului orășenescū economicū, la care se află și cheile.

Brașovū, 14 Ianuarie 1888.

Magistratulū orășenescū.

1c,3—1

CONVOCARE!

„SPERANȚA“, reuniune de împrumutū și păstrare în Borgoprundū, va ține Duminecă, în 26 Februarie a. c., la 2 ore p. m., în localitatea școlēi fondațiunale din locū Adunarea ei generală ordinară, la care p. t. domnii membri prin acēsta suntū invitați.

Ordinea dīlei:

1. Censurarea rațiunilorū, statorirea bilanțului și împărțirea dividendelorū.
2. Propunerile consiliului de inspecțiune.
3. Propunerile membrilorū.
4. Restaurarea direcțiunei conform § 30 din statute.
5. Alegerea consiliului de inspecțiune.

Borgoprundū, în 21 Ianuarie 1888.

Directorele reuniunei:

Dr. N. Hanganuțiu.